

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. travnja 2021. uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) – P.I./Migracijos departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos

(Predmet C-280/21)

(2021/C 278/46)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: P.I.

Tuženik: Migracijos departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos

Prethodno pitanje

Treba li suprotstavljanje korumpiranoj i utjecajnoj skupini koja djeluje nezakonito i ugnjetava podnositelja zahtjeva za azil pomoću državnog aparata te kojoj se nemoguće legitimno usprotiviti zbog raširene korupcije u državi smatrati istovjetnim pripisanom političkom mišljenju u smislu članka 10. Direktive 2011/95/EU ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL 2011., L 337, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 13., str. 248. i ispravak SL 2020., L 76, str. 37.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. svibnja 2021. uputio Landesgericht Salzburg (Austrija) – FC/FTI Touristik GmbH

(Predmet C-287/21)

(2021/C 278/47)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht Salzburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: FC

Tuženik: FTI Touristik GmbH

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 12. stavak 2. Direktive (EU) 2015/2302 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o putovanjima u paket aranžmanima i povezanim putnim aranžmanima ⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: Direktiva) tumačiti na način da je putnikov raskid ugovora o putovanju u paket aranžmanu pozivanjem na „izvanredne okolnosti koje se nisu mogle izbjeći” načelno dopušten tek neposredno prije polaska ili do tog raskida u pojedinačnim slučajevima može doći i 3 do 4 mjeseca prije toga?
2. Ako je izjavljivanje raskida dopušteno bez vremenskog ograničenja, postavlja se pitanje
 - a) je li za predviđanje koje je, s putnikova stajališta, potrebno poduzeti u okviru *ex ante* razmatranja planiranog vremenskog razdoblja putovanja, dovoljno već to da se navedene okolnosti i njihov štetni utjecaj mogu s vjerojatnošću procijeniti i da se u pogledu rizične situacije koja je već nastupila s velikom vjerojatnošću ne može očekivati znatno poboljšanje, i

- b) ne ide li onda eventualno preuranjeno izjavljeni raskid na štetu putnika, ako se okolnosti koje postoje već u trenutku izjave o raskidu tek neposredno prije polaska očituju na način da organizator u konačnici uopće ne može izvršiti putovanje ili da bi sudjelovanje u putovanju bilo neprihvatljivo za putnika?
3. Ovisi li ocjena postojanja izvanrednih okolnosti koje se nisu mogle izbjeći, a koje su nastupile na odredištu ili u njegovoj neposrednoj blizini, te ocjena značajnog štetnog utjecaja koje one imaju na izvršenje paket aranžmana
- a) samo o objektivnim okolnostima ili u obzir treba uzeti i subjektivne okolnosti na putnikovoj strani, kao što su svrha putovanja i putovanje s dvoje male djece, i
- b) ovisi li procjena izgledne rizične situacije u vremenskom razdoblju oko polaska i povratka prvenstveno o odredištu Sardiniji, a ne o ostatku Italije?
4. Ne postoji li pravo na besplatno odustajanje ako su okolnosti na koje se poziva putnik već postojale prilikom rezervacije ili su barem bile predvidive ili to barem može dovesti do primjene strožeg kriterija pri procjeni prihvatljivosti štetnog utjecaja?
5. Ako ne postoje pretpostavke za besplatan raskid, postavlja se pitanje moraju li se ugovorene „razumne standardne naknade za raskid ugovora“, u smislu članka 12. stavka 2. Direktive kretati samo u okviru sektorskih postotaka na temelju iskustva ili je uvijek potrebna provjera očekivane uštede troškova i prihoda od pružanja usluga putovanja drugom korisniku u pojedinačnim slučajevima uz objavljivanje organizatorove osnove izračuna?
6. Može li se pri ocjenjivanju primjerenosti ugovorenih paušalnih naknada za raskid ugovora primijeniti nacionalno pravo ako se njime, u slučaju očekivane nerazmjerne postupovne poteškoće, omogućava utvrđivanje visine iznosa po diskrecijskoj ovlasti suda?
7. Odnosi li se posljednja rečenica u članku 12. stavku 1. Direktive – u skladu s kojom organizator, na zahtjev putnika, pruža obrazloženje za iznos naknada za raskid ugovora – i na paušalnu naknadu za raskid ugovora koja je ugovorena u postotku i koje pravne posljedice proizlaze iz toga što organizator tu obvezu nije ispunio ili je nije dostatno ispunio?
8. Je li teret dokazivanja primjerenosti paušalne naknade za raskid ugovora koja je ugovorena u postotku na organizatoru ili je putnik uvijek obavezan iznijeti i potkrijepiti dokazima što to organizator, ovisno o trenutku raskida, uobičajeno uštedi i što to može zaraditi od prodaje usluga putovanja drugom korisniku?

(¹) Direktiva (EU) 2015/2302 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o putovanjima u paket aranžmanima i povezanim putnim aranžmanima, o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/314/EEZ (SL 2015., L 326, str. 1.).

Žalba koju je 5. svibnja 2021. podnio Universität Koblenz-Landau protiv presude Općeg suda (deseto prošireno vijeće) od 24. veljače 2021. u predmetu T-108/18, Universität Koblenz-Landau/ Europska izvršna agencija za obrazovanje i kulturu

(Predmet C-288/21 P)

(2021/C 278/48)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Universität Koblenz-Landau (zastupnici: C. von der Lüche, odvjetnik, R. Di Prato, odvjetnica)

Druga strana u žalbenom postupku: Europska izvršna agencija za obrazovanje i kulturu